

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/161/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120212033
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1120212033.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci navrhovateľa: Logman - Považan, akciová spoločnosť, Ferienčíkova 7, 811 08 Bratislava, IČO: 36 300 748, právne zastúpený advokátskou kanceláriou ius aegis s. r. o., Nedbalova 12, 811 01 Bratislava, IČO: 36 857 203, proti odporcovi 1/: K.. R. J., W. XX.XX.XXXX, F. Q. XXXX/XXX, XXX XX T. F., I. L., odporcovi 2/: T. V., W. XX.XX.XXXX, F. U. - F. XXX, XXX XX T., I. L. a odporcovi 3/: Y. Q., W. XX.XX.XXXX, F. T. T. XXX, XXX XX T. F., I. L., v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava, I č.k. 39Cb/68/2020-276 zo dňa 24.09.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 39Cb/68/2020-276 zo dňa 24.09.2020 potvrdzuje.

Odporca 1/, odporca 2/ a odporca 3/ nemá proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 29.07.2020 a doplnený podaním doručeným súdu dňa 26.08.2020 zamietol. Odporcovi 1/, odporcovi 2/ a odporcovi 3/ nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči navrhovateľovi nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží odporcom povinnosť zdržať sa všetkých a akýchkoľvek úkonov vykonávaných v mene alebo za navrhovateľa, a to vrátane, avšak nie výlučne, udeľovania plnomocenstiev na zastupovanie tejto spoločnosti vo všetkých a akýchkoľvek právnych veciach a zároveň navrhovateľovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že odporcovia boli zvolení za členov predstavenstva navrhovateľa na valnom zhromaždení dňa 19.10.2012 (ďalej tiež ako „VZ č. 1“), na základe čoho došlo k zápisu uvedených osôb do obchodného registra registrového súdu - Okresný súd Trenčín. Dňa 19.10.2015 sa uskutočnilo valné zhromaždenie navrhovateľa (ďalej tiež ako „VZ č. 2“), na ktorom bolo okrem iného prijaté uznesenie č. XX/X/XXXX, ktorým bolo schválené predstavenstvo spoločnosti, a to v nasledovnom zložení: odporca1/ - predseda predstavenstva, odporca 2/ - podpredseda predstavenstva a odporca 3/ - člen predstavenstva, zároveň aj členovia dozornej rady spoločnosti: L. V., R. Z. a K.. Y. N.. K zápisu uvedených skutočností vyplývajúcich z uznesenia č. XX/X/XXXX do obchodného registra nedošlo, pričom navrhovateľ uviedol, že v predmetnom uznesení chýbajú osobné údaje týchto osôb tak, aby mohli byť do obchodného registra zapísané a absentuje aj deň vzniku ich funkcie. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že v zmysle vtedajšieho znenia stanov navrhovateľa, konkrétne čl. VIII bodu 3, bolo funkčné obdobie členov predstavenstva trojročné, teda ak by bolo zvolenie členov predstavenstva zo dňa 19.10.2015 považované za riadne a so vznikom funkcie v deň prijatia

uznesenia č. XX/X/XXXX, tak by týmto osobám skončilo funkčné obdobie v predstavenstve najneskôr dňa 19.10.2018. Aj vzhľadom na vyššie uvedené dôvody bolo dňa 18.12.2017 zvolané mimoriadne valné zhromaždenie navrhovateľa (ďalej tiež ako „VZ č. 3“), na ktorom boli uznesením č. 3 odporca 1/, odporca 2/ aj odporca 3/ odvolaní z funkcií členov predstavenstva, a zároveň boli za členov predstavenstva zvolení L. V., T. J. a R.. Y. Z..

Na základe žaloby niektorých akcionárov navrhovateľa Okresný súd Považská Bystrica rozhodol rozsudkom č.k. 8Cb/3/2018-282 zo dňa 19.12.2018, ktorým určil všetky uznesenia prijaté na mimoriadnom valnom zhromaždení navrhovateľa zo dňa 18.12.2017 za neplatné. Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 8Cob/15/2019-396 zo dňa 27.05.2020 rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.12.2018 zmenil tak, že žalobu žalobcu (v tomto konaní odporcu 1/) zamietol a vo vyššej časti, ktorou súd prvej inštancie žalobe žalobcov 2 - 5 vyhovel, predmetný rozsudok potvrdil. V súvislosti s tým navrhovateľ konštatoval, že určiť uznesenie valného zhromaždenia akciovej spoločnosti za neplatné, je možné len prostredníctvom inštitútu žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia v zmysle § 183 Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa primerane postupuje podľa § 131 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje možnosť domáhania sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným. Navrhovateľ uviedol, že v zmysle § 131 ods. 5 Obchodného zákonníka ide o rozhodnutie súdu s tzv. rozšírenou pôsobnosťou, teda zároveň platí, že všetky subjekty stojace na jednej strane sporu tvoria nerozlučné spoločenstvo. Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8Cob/15/2019-396 zo dňa 27.05.2020 považoval za zmätočný a nesprávny s ohľadom na skutočnosť, že na strane žalobcov došlo k vzniku nerozlučného spoločenstva, a preto sa musel výrok vzťahovať na všetkých rovnako, teda súd nemohol rozhodnúť vo vzťahu k niektorým spoločníkom takéhoto nerozlučného spoločenstva rozdielne ako vo vzťahu k iným spoločníkom toho istého nerozlučného spoločenstva. Zároveň je však rozsudok záväzný pre každého, a to napriek rozdielnosti výroku vo vzťahu k jednotlivým členom nerozlučného spoločenstva. Navrhovateľ uviedol, že pre neho (ako aj v podstate pre každého) je teda zároveň záväzný výrok o zamietnutí určenia uznesení prijatých na VZ č. 3 za neplatné, a zároveň je pre každého záväzný aj výrok o určení týchto istých uznesení prijatých na VZ č. 3 za neplatné. V rámci svojej argumentácie poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 151/2020-10 z 15.04.2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/264/2007 z 25.11.2018, rozhodnutie R 4/2004, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/3697/2016 z 23.01.2017. Zároveň rozporoval skutočnosť, že odporca 1/ a odporca 2/ boli na VZ č. 2 zvolení za predsedu a podpredsedu predstavenstva, pričom v zmysle vtedy platných stanov navrhovateľa si predsedu a podpredsedu volí výlučne predstavenstvo samo. Ďalej uviedol, že dňa 22.06.2020 sa uskutočnilo mimoriadne valné zhromaždenie navrhovateľa, na ktorom došlo k odvolaniu dovtedajších členov predstavenstva a k zvoleniu nových členov predstavenstva.

Navrhovateľ mal za to, že existuje dôvodná obava, že odporcovia, najmä odporca 1/, môžu rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.12.2018 vykladať tak, že uznesenia VZ č. 3 boli rozsudkom vyhlásené za neplatné, a teda sú stále členmi predstavenstva navrhovateľa, a teda môžu za neho konať. Takto by mohli osoby, ktoré nie sú oprávnené v mene navrhovateľa konať, vystupovať voči mnohým orgánom verejnej moci, bankám, poisťovniam, obchodným partnerom navrhovateľa a mnohým ďalším subjektom. Mal za to, že z dôvodu tejto obavy je potrebné nevyhnutne bezodkladne upraviť pomery, aby sa predišlo vzniku nenávratnej škody, ktorá navrhovateľovi, ako aj tretím osobám, bezprostredne hrozí, nakoľko nie je v reálnych možnostiach navrhovateľa oboznamovať každú potenciálnu tretiu osobu o tom, že odporcovia nie sú štatutárnymi zástupcami navrhovateľa a každej tretej osobe vysvetľovať zmätočnosť výroku rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, ako aj fakt, že žalobcom už dávno skončilo funkčné obdobie členov predstavenstva a že už medzičasom boli za členov predstavenstva navrhovateľa zvolené iné osoby, pričom navrhovateľ ani nemôže mať z praktického hľadiska vedomosť o všetkých takýchto tretích osobách. Záverom uviedol, že k zásahom do práv a oprávnených záujmov navrhovateľa už reálne dochádza a v tej súvislosti poukazoval na list právneho zástupcu odporcu 1/ zo dňa 16.06.2020, z ktorého bolo navrhovateľovi zrejmé, že odporca 1/ sa snaží a bude snažiť prezentovať ako člen štatutárneho orgánu navrhovateľa s oprávnením v mene navrhovateľa konať.

Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd zistil, že tento bol v mene navrhovateľa podaný advokátskou kanceláriou ius aegis s.r.o.. K návrhu bolo priložené plnomocenstvo udelené advokátskej kancelárii na zastupovanie navrhovateľa v konaní, ktoré za navrhovateľa podpísal R. W. ako člen predstavenstva. Súd konštatoval, že nakoľko uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia navrhovateľa zo dňa 18.12.2017 boli právoplatne určené za neplatné, mal navrhovateľ konať v zmysle pôvodne ustanoveného spôsobu konania. Uznesením č.k. 39Cb/68/2020-182 zo dňa 21.08.2020 preto vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo

dňa 28.07.2020 tak, že súdu predloží plnomocenstvo pre ius aegis, s.r.o., advokátsku kanceláriu na zastupovanie navrhovateľa v konaní udelené za navrhovateľa osobou/osobami oprávnenými konať v mene navrhovateľa v súlade s platnými stanovami navrhovateľa; alebo predloží návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný priamo navrhovateľom, prostredníctvom osoby/osôb oprávnených konať v mene navrhovateľa v súlade s platnými stanovami navrhovateľa. Predmetné uznesenie bolo navrhovateľovi doručené dňa 25.08.2020.

Navrhovateľ vyjadrením zo dňa 25.08.2020 súdu oznámil, že dňa 24.04.2018 sa uskutočnilo mimoriadne valné zhromaždenie navrhovateľa, na ktorom bol K.. R. W. zvolený za člena predstavenstva navrhovateľa a zároveň došlo k prijatiu nového znenia stanov navrhovateľa, v rámci prijatia nového znenia stanov navrhovateľa došlo aj k zmene spôsobu konania v mene spoločnosti. Mal za to, že udelené plnomocenstvo je platné.

Na základe doplnenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu dňa 26.08.2020 a jeho príloh mal súd osvedčené z notárskej zápisnice č. W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX spísanej dňa 27.04.2018 notárom JUDr. Jánom Hamarom, že dňa 24.04.2018 sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti Logman - Považan, akciová spoločnosť s tým, že na uvedenom mimoriadnom valnom zhromaždení bolo prijaté uznesenie č. 3, ktorým bolo prijaté nové znenie stanov spoločnosti vo forme dodatku, ktorý predstavoval úplné nové znenie stanov nahrádzajúce v plnej miere pôvodné znenie stanov. V zmysle čl. 8 bod 14 stanov „Konať v mene Spoločnosti sú oprávnení všetci členovia predstavenstva, a to i každý samostatne. Podpisovať za Spoločnosť vo všetkých veciach sú oprávnení všetci členovia predstavenstva, a to každý samostatne. Podpisovanie za Spoločnosť sa vykoná tak, že k vytlačenému alebo napísanému názvu Spoločnosti a funkcie podpisujúceho, pripojí podpisujúci svoj podpis“. Súd uviedol, že zo súdneho spisu nevyplýva, že by uznesenie č. 3 prijaté na mimoriadnom valnom zhromaždení navrhovateľa bolo právoplatným rozhodnutím súdu vyhlásené za neplatné, pričom takáto skutočnosť nebola súdu známa ku dňu vydania rozhodnutia ani z jeho činnosti. V zmysle uvedeného mal súd za to, že podaním doručeným súdu dňa 26.08.2020 navrhovateľ odstránil vytykanú vadu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 330 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 183, § 131 ods. 1, 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“).

Poukázal na to, že dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ odvodzoval najmä od premisy, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8Cob/15/2019-396 zo dňa 27.05.2020 je zmätočný a nemožno z neho vyvodiť, ako je potrebné uznesenia prijaté na VZ č. 3 chápať. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti zdôraznil, že v žiadnom prípade nie je jeho úlohou posudzovať a vysporiadávať sa s právnym názorom navrhovateľa, že rozhodnutie krajského súdu je podľa neho zmätočné. V prípade, ak má navrhovateľ názor, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí takouto vadou, podľa názoru súdu, nemožno sa prípadnej nápravy domáhať návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia v inom konaní pred prvoinštančným súdom. Súd aj nad rámec uvedeného skúmal potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán a v tej súvislosti potrebu ochrany navrhovateľa pred takým konaním odporcov, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá a má za následok hrozbu alebo vznik ujmy na strane navrhovateľa, pričom konštatoval, že z predložených listinných dôkazov nemožno považovať za osvedčené také konanie odporcu 1/, odporcu 2/ a odporcu 3/, ktoré má alebo by mohlo mať za následok vznik ujmy na strane navrhovateľa. Mal za to, že navrhovateľ neosvedčil, že odporca 1/, 2/ a/alebo 3/ voči tretím subjektom vystupujú a konajú ako štatutárni zástupcovia navrhovateľa, alebo že odporcovia udeľujú plnomocenstvá na zastupovanie navrhovateľa, resp. že majú úmysel takto konať a že takýmto konaním navrhovateľovi hrozí alebo vzniká škoda alebo iná ujma. Záver o osvedčení dôvodnosti takejto hrozby, podľa názoru súdu, nemožno vyvodiť ani z listu odporcu 1/ zo dňa 16.06.2020 a iné dôkazy osvedčujúce tvrdenie navrhovateľa o hrozbe takéhoto konania zo strany odporcov navrhovateľ nepredložil ani neoznačil. V tejto súvislosti súd poukázal aj na tú skutočnosť, že list odporcu 1/, na ktorý sa navrhovateľ odvolával, je datovaný dňa 16.06.2020, pričom navrhovateľ podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na súd dňa 29.07.2020 a doplnil ho podaním doručeným súdu dňa 25.08.2020 s tým, že zo spisu nevyplývajú žiadne iné listinné dôkazy, ktoré by vôbec osvedčovali hrozbu alebo reálne konanie odporcu 1/ v mene navrhovateľa. Tiež zdôraznil, že voči odporcovi 2/ a odporcovi 3/ navrhovateľ svoje tvrdenia neosvedčil nijakými dôkazmi. Dal do pozornosti, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nerozhoduje len na základe tvrdení navrhovateľa, tieto tvrdenia musia byť aspoň v nevyhnutnej miere osvedčené. Uviedol, že ani prípadná navrhovateľom tvrdená okolnosť, že k skončeniu funkcie odporcov v predstavenstve navrhovateľa malo dôjsť dňa 19.10.2018 nezakladá dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného

opatrenia, a to najmä z už uvedeného dôvodu, že navrhovateľ neosvedčil, že by odporcovia vôbec v mene navrhovateľa voči tretím osobám konali a vystupovali, a teda v konaní nebola osvedčená dôvodnosť obavy navrhovateľa z takéhoto konania odporcov. S poukazom na uvedené dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil existenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán, v konaní teda neboli rozhodujúce skutočnosti osvedčené navrhovateľom dostatočným spôsobom tak, aby bolo možné konštatovať splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Nakoľko odporcom zo súdneho spisu žiadne trovy konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplývajú, súd im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Svoje podanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Namietal, že súd sa nevysporiadal s poukazovaním navrhovateľa na zmätočnosť výroku rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8Cob/15/2019-396 zo dňa 27.05.2020 (ďalej aj „Rozsudok KS TN“), resp. súd sa poukazovaním navrhovateľa na zmätočnosť uvedeného rozsudku vysporiadal zmätočne, skratkovite a arbitrárne. Zdôraznil, že aj súd je súčasťou množiny „každý“ v zmysle § 131 ods. 5 OBZ, a teda aj súd je viazaný výrokom Rozsudku KS TN, teda aj súd musí vedieť, či sú podľa daného rozsudku všetky uznesenia prijaté na mimoriadnom valnom zhromaždení navrhovateľa zo dňa 18.12.2017 (ďalej aj „Uznesenia MVZ“) platné, alebo nie. Výrok Rozsudku KS TN považoval za zmätočný, keďže aj súd (ako aj hocikto iný) je viazaný jednak tým, že Uznesenia MVZ sú platné, a zároveň tým, že Uznesenia MVZ sú neplatné. Uvedené je podľa názoru navrhovateľa podstatná a kriticky dôležitá vec na to, aby sa s ňou súd vysporiadal tým spôsobom, že bude tvrdiť, že sa s tým vysporiadavať nemusí. Uviedol, že v danom prípade nejde o to, či sa navrhovateľ stotožňuje s rozsudkom KS TN v otázke, či sú alebo nie sú Uznesenia MVZ platné, ale o to, že samotný Rozsudok KS TN tvrdí, že Uznesenia MVZ sú platné a zároveň neplatné, a tento istý rozsudok je záväzný pre každého, a teda aj pre konajúci súd. Za nesprávne ďalej považoval tvrdenie a úsudok súdu prvej inštancie, že sa navrhovateľ snaží dosiahnuť nápravu tejto zmätočnosti návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, kedy ide o jasné nepochopenie dôvodu podania návrhu zo strany navrhovateľa. Navrhovateľ zdôraznil, že sa nesnaží dosiahnuť nápravu zmätočnosti Rozsudku KS TN v tomto konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale predmetným návrhom sa snaží zamedziť riziku toho, že by za navrhovateľa konali ako údajní členovia štatutárneho orgánu (predstavenstva) odporcovia, ktorí členmi predstavenstva navrhovateľa nie sú, pričom by oprávnenie konať za navrhovateľa mohli tieto osoby vyvodzovať z účelovej interpretácie výroku Rozsudku KS TN. Dôležité je podľa neho aj to, že aj keby bolo Rozsudkom KS TN jednoznačne rozhodnuté, že Uznesenia MVZ sú neplatné, tak odporcovia členmi predstavenstva navrhovateľa nie sú napriek tomu, keďže medzičasom došlo k zvoleniu nových členov predstavenstva navrhovateľa, a odporcovia boli za členov predstavenstva navrhovateľa zvolení 19.10.2015, a teda v zmysle vtedy platných stanov navrhovateľa bolo funkčné obdobie členov predstavenstva trojročné, a teda bez ohľadu na platnosť či neplatnosť Uznesení MVZ (a teda bez ohľadu na Rozsudok KS TN) by odporcom skončilo funkčné obdobie členov predstavenstva najneskôr dňa 19.10.2018. Namietal, že uvedeným sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberal. Okrem toho namietal, že súd prvej inštancie nevzal pri rozhodovaní do úvahy samotný účel a charakter neodkladného opatrenia, ktoré má predovšetkým prevenčnú funkciu. Navrhovateľ dal do pozornosti, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal práve z dôvodu predídania vzniku škody, ktorá by mohla vzniknúť práve tým, že odporcovia by Rozsudok KS TN mohli pred tretími osobami prezentovať tak, že práve tento rozsudok preukazuje, že členmi predstavenstva navrhovateľa sú, pričom nie je v možnostiach a silách navrhovateľa aby poukazoval na konkrétne kroky, kde by sa odporcovia takto mohli prezentovať pred tretími osobami. Keďže navrhovateľ nemôže objektívne vedieť ani len okruh takýchto tretích osôb, dospel k jedinému relevantnému právnomu kroku, ktorý mu ostal, ktorým bol práve návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým najlepšie vie preventívne zasiahnuť proti prípadnej škode a to ešte pred jej samotným vznikom. Konajúci súd, podľa jeho názoru, neposúdil, či by neodkladné opatrenie nemohlo byť účinným a efektívnym nástrojom na predídanie vzniku nenávratnej škody na strane navrhovateľa, no zameral sa len čisto formalisticky na to, či navrhovateľ produkoval dôkazy o konaní odporcov, ktoré by preukazovali, že odporcovia (už) konali ako údajní členovia predstavenstva navrhovateľa. Uviedol, že na to, aby zabránil vzniku škody, musí konať už teraz, aby bola naplnená prevenčná funkcia neodkladného opatrenia. Navrhovateľ mal za to, že keďže preukázal, že odporcovia členmi predstavenstva navrhovateľa nie sú

(min. od 19.10.2018), nemôže im hroziť žiadna ujma tým, že sa im neodkladným opatrením zakáže konať za a v mene navrhovateľa. Odporcom by, podľa jeho názoru, nariadeným neodkladným opatrením žiadna škoda nevznikla, neboli by obmedzení na žiadnych svojich právach a nevznikol by tak ani žiadny nezvratný (nenapraviteľný) stav v právach medzi sporovými stranami. Naopak, je to práve navrhovateľ, ktorému naďalej škoda hrozí. Taktiež nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý v podstate vyčítal navrhovateľovi, že ako dôkaz predložil list odporcu 1/ zo dňa 16.06.2020 ale návrh podal až 29.07.2020. Uviedol, že súd nemôže považovať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný iba preto, že navrhovateľ ho podal s odstupom času po obdržaní listu odporcu 1/. Navrhovateľ mal za to, že súd pri posudzovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces, nakoľko vec posudzoval čisto formalisticky. S ohľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že vydá uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia v znení „I. Odporcovia sú povinní zdržať sa všetkých a akýchkoľvek úkonov vykonávaných v mene alebo za navrhovateľa, a to vrátane, avšak nie výlučne, udeľovania plnomocenstiev na zastupovanie tejto spoločnosti vo všetkých a akýchkoľvek právnych veciach. II. Navrhovateľ má voči odporcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

3. K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca 1/ podaním doručeným súdu dňa 14.12.2020. Návrh navrhovateľa na neodkladné opatrenie považoval za nedôvodný, zavádzajúci a šikanózný. Navrhovateľ sa podľa neho nedokáže zákonne vysporiadať s právoplatným rozsudkom Okresného súdu a Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8Cob/15/2019. Navrhovateľom uvádzanú neplatnosť uznesenia VZ č.27/6/2015 zo dňa 19.10.2015, ktorým boli na návrh akcionárov T. V., Y. Q. a L. V., platne zvolení členovi predstavenstva považoval za zavádzajúcu, nakoľko voči prijatým uzneseniam neboli vznesené námietky ani podaná žaloba. Poukázal na § 194 ods. 1 OBZ a skutočnosť, že funkčné obdobie predstavenstva podľa stanov spoločnosti skončilo dňa 19.10.2018, najneskôr však dňa 19.10.2020. Zdôraznil, že právoplatný Rozsudok KS TN platí ex tunc pre každého. Uviedol, že navrhovateľ zavádza súd ohľadne priebehu valného zhromaždenia zo dňa 22.06.2020, ktoré bolo zvolané protiprávne, samotné hlasovanie bolo podvodné, keď podľa Listiny prítomných akcionárov, (ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť NZ 284/2020) na MVZ neboli podpísaní 3 akcionári (T. J., U. H., Hey Media, s.r.o.) s hlasovacím právom 49,72 %, no aj napriek tomu R.. C. A. bez preukázania plnej moci na otvorenie rokovania MVZ, zahájil rokovanie a konštatoval, že sú na rokovaní MVZ prítomní akcionári spoločnosti, vlastníci spolu 94,56 %, čo nebola pravda. Na základe tejto skutočnosti R.. C. A., predseda MVZ, zapisovateľ R.. U. T., overovatelia K.. R. W., T. V. a skrutátor K.. L. Q. neoprávnene započítali ich chýbajúce hlasy do celkového hlasovania o všetkých uzneseniach MVZ. Poukázal na to, že navrhovateľ takúto W. XXX/XXXX predložil do OR na zápis a OR vykonal zápis dňa 07.10.2020. Dal do pozornosti, že na neplatnosť uznesení MVZ zo dňa 22.06.2020 podali podvedení akcionári žalobu na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 39Cb/95/2020. Ďalej argumentoval tým, že navrhovateľ nepredložil žiadne rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, pričom nesprávne poukazoval na list právneho zástupcu odporcu 1/ zo dňa 16.06.2020, ktorý bol písaný právnym zástupcom žalobcov, t.j. podvedených akcionárov spoločnosti, uvádzané obavy sa potvrdili na MVZ dňa 22.06.2020. Odporca 1/ ďalej uviedol, že sa ako akcionár spoločnosti domáha svojich práv zákonnou cestou, o čom svedčia uvedené súdne konania a list „Žiadosť akcionárov v zmysle § 182 odst. 1 písm. c) Obchodného zákonníka“, ktorý odovzdal spoločnosti v Bratislave dňa 20.11.2020 na ďalšom nezákonne zvolanom MVZ. V uvedenom liste akcionári žiadajú DR preskúmať zjavnú nezákonnosť generálneho plnomocenstva, ktoré spoločnosť udelila dňa 23.01.2018 pre splnomocnenca spoločnosť ius aegis s.r.o. Okrem toho uviedol, že si ako zamestnanec spoločnosti uplatňuje súdnu cestou neplatnosť nezákonného skončenia pracovného pomeru v konaní na Okresnom súde Bratislava III v konaní sp. zn. 21Cpr/9/2018. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru napadnutým uznesením správne rozhodol o zamietnutí návrhu navrhovateľa. Vyjadril názor, že navrhovateľ neodstránil vytýkanú vadu návrhu v tom, že MVZ 24.04.2018 schválilo len dodatok, ktorým sa zmenili len niektoré ustanovenia stanov. Dôkazom toho je, podľa neho, aj zmena zo zákona o povinných údajoch v obchodnom registri, keď na základe návrhu navrhovateľa v obchodnom registri bola vykonaná len zmena sídla spoločnosti platná od 05.05.2018. Dal do pozornosti výpis z obchodného registra navrhovateľa, keď zostal nezmenený zápis Konanie menom spoločnosti (od 22.12.2017), čo znamená, že tento nezmenený zápis, je na základe zrušeného uznesenia č. 4 MVZ z 18.12.2017 Rozsudkom KS TN neplatný a navrhovateľ je povinný konať podľa platného stavu do 21.12.2017. Mal za to, že navrhovateľ má problém s podpisom od ďalších dvoch neplatne zvolených členov predstavenstva, a preto sa uchýľuje k svojmu výkladu konania za spoločnosť. Dodal, že úplné znenie stanov, podpísané T. J., predsedom predstavenstva navrhovateľ schválil a predložil do Zbierky listín obchodného registra dňa 30.04.2018, len ako zákonnú povinnosť predstavenstva v zmysle zákona. Túto zákonnú povinnosť si

nesplnil po podvodnom MVZ 18.12.2017, na základe čoho sa nedá hodnoverne posúdiť k akým zmenám v stanovách dochádzalo. Poukázal tiež na to, že na neplatnosť uznesení MVZ zo dňa 24.04.2018 podali podvedení akcionári žalobu na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 29Cb/178/2018. S poukazom na uvedené žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

4. Ďalšie vyjadrenie nebolo podané.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia Okresného súdu Bratislava I č.k. 39Cb/68/2020-276 zo dňa 24.09.2020, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní navrhovateľ neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým uznesením vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné:

12. Odvolací súd poukazuje na to, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

- je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie,
- uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,
- navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah,
- sledovaným účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza

k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t.j. opisanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom právnom vzťahu. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

13. Podľa súdnej judikatúry o potrebe neodkladného opatrenia nesmú byť vážnejšie pochybnosti. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania v tomto smere vždy nesie navrhovateľ. Pri úvahe o nariadení neodkladného opatrenia treba zohľadniť aj to, že súd je v tomto konaní povinný poskytnúť ochranu nielen navrhovateľovi, ale aj druhej strane, t.j. odporcovi, ktorý môže byť obmedzený iba do takej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jeho oprávnených záujmov. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Ohrozenie nároku navrhovateľa, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a navrhovateľ ho musí vždy osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia jeho práv. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva navrhovateľa nemožno ničím nahradiť, lebo je zákonnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi 1/, odporcovi 2/ a odporcovi 3/ povinnosť zdržať sa všetkých úkonov vykonávaných v mene alebo za navrhovateľa, a to vrátane, avšak nie výlučne, udeľovania plnomocenstiev na zastupovanie tejto spoločnosti vo všetkých a akýchkoľvek právnych veciach. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov vo forme navrhovaného neodkladného opatrenia navrhovateľ odôvodnil dôvodnou obavou, že odporcovia, najmä odporca 1/, si rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8Cob/15/2019-396 zo dňa 27.05.2020 môžu začať vykladať tak, že uznesenie VZ č. 3 boli údajne uvedeným rozsudkom vyhlásené za neplatné, a teda že sú stále členmi predstavenstva navrhovateľa a môžu za navrhovateľa konať a vystupovať napríklad voči orgánom verejnej moci, bankám, poisťovniam, obchodným partnerom navrhovateľa a pod.. Navrhovateľ mal za to, že z dôvodu takejto obavy je potrebné bezodkladne upraviť pomery, aby sa predišlo vzniku nenávratnej škody, ktorá navrhovateľovi, ako aj tretím osobám, voči ktorým by odporcovia mohli vystupovať ako osoby údajne oprávnené konať v mene navrhovateľa, bezprostredne hrozí.

15. V odvolaní navrhovateľ namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s poukazovaním navrhovateľa na zmatečnosť výroku rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8Cob/15/2019-396 zo dňa 27.05.2020, resp. súd sa poukazovaním navrhovateľa na zmatečnosť uvedeného rozsudku vysporiadal zmatečne, skratkovite a arbitrárne. Zmatečnosť videl v tom, že dotknutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne tvrdí, že uznesenia prijaté mimoriadnym valným zhromaždením spoločnosti Logman - Považan, a.s. dňa 18.12.2017 sú platné a zároveň neplatné, pričom tento rozsudok je záväzný pre každého. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom č.k. 8Cb/3/2018-282 zo dňa 19.12.2018 v právnej veci žalobcu 1/ K.. R. J., žalobcu 2/ K.. U. N., žalobcu 3/ R. Z., žalobcu 4/ R. Z. a žalobcu 5/ E. J., proti žalovanému Logman - Považan, akciová spoločnosť určil, že všetky uznesenia mimoriadneho

valného zhromaždenia spoločnosti žalovanej, prijaté mimoriadnym valným zhromaždením spoločnosti žalovanej dňa 18.12.2017, spísané notárom JUDr. Jánom Hamarom, Notársky úrad v Považskej Bystrici, M. R. Štefánika 136, dňa 18.12.2017 do Notárskej zápisnice č. W. XXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX ako Uznesenie č. 1, Uznesenie č. 2, Uznesenie č. 3, Uznesenie č. 4, Uznesenie č. 5, sú neplatné. Po odvolaní žalovaného Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 8Cob/15/2019-396 zo dňa 27.05.2020 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobcu 1/ zamietol a vo zvyšnej časti, ktorou súd vyhovel žalobe žalobcov 2/, 3/, 4/, 5/, rozsudok potvrdil. Odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že nie je jeho úlohou posudzovať a vysporiadávať sa s právnym názorom navrhovateľa, že rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne je podľa neho zmätočné. Konajúci súd správne uviedol, že v prípade, ak navrhovateľ zastáva názor, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí takouto vadou, nemožno sa prípadnej nápravy domáhať návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia v inom konaní pred prvoinštančným súdom. Ak navrhovateľ nie je spokojný s predmetným rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, má možnosť domáhať sa nápravy rozhodnutia prostredníctvom opravných prostriedkov v zmysle zákona. Subjektívne vnímaná zmätočnosť rozsudku Krajského súdu v Trenčíne navrhovateľom však v žiadnom prípade nezakladá dôvodnosť návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia súdom v tomto konaní. Nie bez významu je, že Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 8Cob/15/2019-396 zo dňa 27.05.2020 nevyslovil platnosť dotknutých uznesení prijatých valným zhromaždením spoločnosti žalovaného (navrhovateľa v tomto konaní) dňa 18.12.2017, ale konštatoval nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o dôvodnosti žaloby podanej žalobcom 1/ a vo zvyšnej časti, ktorou súd vyhovel žalobe žalobcov 2/, 3/, 4/, 5/ (keď určil neplatnosť uznesení prijatých valným zhromaždením spoločnosti žalovaného dňa 18.12.2017), rozsudok potvrdil, pretože žalobu žalobcov 2/ až 5/ považoval za dôvodnú. S poukazom na uvedené sa javí, že výklad rozsudku Krajského súdu v Trenčíne vyznieva účelovo práve zo strany navrhovateľa, a nie odporcov. Odvolací súd preto uvedenú námietku navrhovateľa vyhodnotil ako nedôvodnú.

16. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii navrhovateľa odvolací súd tiež pripomína, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 97/97).

17. Za nedôvodnú odvolací súd považoval i námietku navrhovateľa, že konajúci súd nevzal do úvahy samotný účel a charakter neodkladného opatrenia, ktoré má predovšetkým prevenčnú funkciu. Odvolací súd zdôrazňuje, že základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Navrhovateľ musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okrem iného uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Je potrebné zdôrazniť, že ohrozenie nároku navrhovateľa, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a navrhovateľ ho musí vždy osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia jeho práv. Navrhovateľ však v rozpore s uvedeným neosvedčil také konanie odporcov, ktoré má alebo by mohlo mať za následok vznik ujmy na strane navrhovateľa. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na bod 30. odôvodnenia napadnutého uznesenia, kde súd prvej inštancie správne uviedol, že „navrhovateľ neosvedčil, že odporca 1/, 2/ a/alebo 3/ voči tretím subjektom vystupujú a konajú ako štatutárni zástupcovia navrhovateľa, alebo že odporcovia udeľujú plnomocenstvá na zastupovanie navrhovateľa, resp. že majú úmysel takto konať a že takýmto konaním navrhovateľovi hrozí alebo vzniká škoda alebo iná ujma. Záver o osvedčení dôvodnosti takejto hrozby, podľa názoru súdu, nemožno vyvodiť ani z listu odporcu 1/ zo dňa 16.06.2020 a iné dôkazy osvedčujúce tvrdenie navrhovateľa o hrozbe takéhoto konania zo strany odporcov navrhovateľ nepredložil ani neoznačil.“ Konajúci súd tiež poukázal na to, že voči odporcovi a odporcovi 3/ navrhovateľ svoje tvrdenia neosvedčil žiadnymi dôkazmi. Samotné tvrdenia navrhovateľa nemožno v tomto prípade považovať za dostačujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže tieto žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, a teda neosvedčil základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Odvolací súd po preskúmaní prejednávanej veci zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, ani nepreukázal obavu, že exekúcia bude ohrozená, a preto navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 CSP. V konaní teda neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Vzhľadom na

uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný a tento zamietol.

19. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

20. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 39Cb/68/2020-276 zo dňa 24.09.2020 v zmysle § 387 ods. 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že odporca 1/, odporca 2/ a odporca 3/ nemajú voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože im žiadne nevznikli.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).